

עבודה חודש חשון

1. מלכים א פרק ו פסוק לח

ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטו משפטיו ויבנהו שבע שנים.

2. רש"י מלכים א פרק ו פסוק לח

(לח) בירח בול - הוא מרחשון שהעשב בלה בשדה ובוללין לבהמה מן הבית מלשון ויבל לחמורים (שופטים יט כא):

3. בראשית רבה (וילנא) פרשת וירא פרשה נו סימן יא

וישב אברהם אל נעריו, ויצחק היכן הוא, רבי ברכיה בשם רבנן דתמן שלחו אצל שם ללמוד ממנו תורה, משל לאשה שנתעשרה מפלכה, אמרה הואיל ומן הפלך הזה התעשרתי עוד אינו זז מתחת ידי לעולם, כך אמר אברהם כל שבא לידי אינו אלא בשביל שעסקתי בתורה ובמצות לפיכך אינו רוצה שתזוז מזרעי לעולם,

4. הרב יששכר פראנד Power of a Vort פרשת לך לך

There are many answers to this question; I would like to share one offered by Rav Simchah Zissel Broide, the *Rosh Yeshivah* of Chevron Yeshivah, in *Som Derech*.

He writes that there are two categories of *nisyonos* we face. There are the "glamorous" *nisyonos* — moments that are going to define who we are — and then there are the "little" *nisyonos* that we face on a day-to-day basis.

When a person is aware that he is facing a big *nisayon* that will involve serious self-sacrifice, he can often muster the courage and determination to make the proper decision. But the challenges we face in quotidian life, though not nearly as emotionally charged, are often harder to withstand.

Ur Kasdim was a "glamour-variety" *nisayon*. It was quite

obviously going to be a defining moment not only for Avram in his story, but for all of world history. Monotheism would either die with Avram conceding to Nimrod, or it would live on if he allowed himself to be thrown into the fire. When facing such a challenge, people can often rise above their natural state and reach for a spiritual level that is beyond their true capacity — but it does not define who they truly are.

But Ur Kasdim moments are fleeting. They don't present an accurate depiction of the person who heroically emerges from them.

And then there are the *Lech Lecha nisyonos*.

A *Lech Lecha nisayon* is when you have to decide whether to get up on time for *minyan*. *Lech Lecha* is when you come home from work exhausted, and you have to decide whether to learn with your child and help him with his homework, or tell him, "Do it yourself, I need to check my emails."

No one classifies the challenge of, "Should I learn with my child now, or not?" as a defining moment in life. No one considers making the right decision in such a situation to be the

Hashem had told Avram Avinu that he would be rewarded with wealth and offspring upon arriving in Eretz Yisrael, and instead, he met with a severe famine. And Avram did not utter a peep. *Lech Lecha* is the *nisayon* of dealing with the daily grind issues — health, childrearing, financial problems — without questioning Divine Providence.

These *nisyonos* aren't glamorous or exciting, but they are no less challenging.

The Torah only alludes to Ur Kasdim, explains Rav Simcha Zissel Broide, because spectacular heroic acts are truly admirable, but everyone can rise to the occasion — on occasion.

The true indication of a great person is how they handle the daily challenges — the *Lech Lecha nisyonos*...

5. שמן הטוב ח' ב מועדים

ונראה דיתכן שישנו כח באדם למסור נפשו על קידוש השם, אבל צריכים ללמוד איך לחיות בקידוש השם והיינו דיחנו נסיונות כל יום ויום וזהו קשה ממס"נ חד פעמית דזהו תמידית כל רגע ורגע וזהו דלחיות לקדה"ש קשה וצריך תורה מיוחדת מלמות על קדוה"ש וזהו פשוטו מה שדרשו וחי בהם ולא שימות בהם.

6. חיי עולם לרב שטיינזלץ פרשת חיי שרה

גם בחיינו האישיים, וגם במהלך החיים היהודי בכלל, יש שני סוגים של מחזורי חיים: יש אופן אחד שכל כולו הולך בעליות וירידות, ואופן שני, הליכה בשקט ובשלוה- בלי מאורעות וללא סערות. מצד מסויים זהו גם ההבדל שבין תקופת הקיץ לתקופת החורף. למעשה, כל הקיץ שלנו- מפסח והלאה- רצוף מאורעות. בחורף, גם אם נלקט את כל האירועים המיוחדים, את חנוכה ופורים ואפילו נוסף את ט"ו בשבט באמצע, אין הרבה דברים מיוחדים שקורים. בחורי ישיבה יושבים ולומדים, ואין אפילו חופש כמו שצריך...

פרשת חיי שרה לא באה לומר שאברהם הזדקן וכבר לא מסוגל לעשות כל מה שעשה קודם לכך- להילחם, למול את עצמו או לשאת אישה. מה שהיא מלמדת אותנו זה שיש תקופות שונות בחיים. התורה לא בונה את הדברים בצורה כזו שלדרך אחת יש במהות עדיפות על השניה, וגם לא מעמידה אף אחד מהם כשלמות. היא מעמידה במציאות את הצורך שבני אדם ילמדו לנהוג בשני אופנים כאחד, משום שאין דרך אחת שאפשר להחזיק בה ולהתמיד בה לעולם ועד. מצד אחד, האדם צריך להיות בעולם כזה, שבכל יום מתחדשים אצלו דברים שמעולם לא נשמעו, ומצד שני, יכול להיות זמן שבו שום דבר לא מתרחש ושם דבר דרמטי לא קורה...

7. תלמוד בבלי מסכת זבחים דף צ עמוד ב

גמ'. איבעיא להו: תדיר ומקודש, איזה מהם קודם? תדיר קודם משום דתדיר, או דלמא מקודש קדים דקדיש?

8. רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ט הלכה ב

וכיצד סידור הקרבנות, מוסף שבת תחלה ואחריו מוסף החדש ואחריו מוסף יום טוב, שכל התדיר מחבירו קודם את חבירו וכן כל המקודש מחבירו קודם את חבירו, היה לפניו תדיר ומקודש יקדים איזה מהם שירצה.

9. ס' דרכי נועם לרב אברהם פאם פרשת ויקהל

One can say that there is a monumental lesson here that justifies the dozens of extra pesukim. There is a basic difference between Terumah-Tezaveh and Vayakhel- Pekudei. In the former, the word ועשית (you shall make) is used to introduce the commandments to build the mishkan, its utensils and the Priestly garments. In the latter two parshiyos, the word ויעש (and he made) is used to describe the fact that Moshe did make the Mishkan, its utensils, and the Priestly garments. This is the chiddush here: the planning became a reality. The ועשית became a ועש.

10. שמואל ב פרק ז פסוק א - ו

(א) נִלְיָ כִּי־יָשַׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיִּקְרָא הַנְּסִיחֵי־לוֹ מִסָּבִיב מִכָּל־אִי־בָיו: (ב) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־נְתַן הַנְּבִיא רֵאָה נָא אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרָזִים וְאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה: (ג) וַיֹּאמֶר נְתַן אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר אֲשֶׁר בָּלַבְבְּךָ לָךְ עֲשֵׂה כִּי־יִקְרָא עַמִּי: (ד) וַיְהִי בַלִּילָה הַהוּא וַיְהִי דְבַר־יְקֹוֹק אֶל־נְתַן לֵאמֹר: (ה) לָךְ וְאֶמְרָתְךָ אֶל־עַבְדִּי אֶל־דָּוִד גַּם אָמַר יְקֹוֹק הָאֵתָּה תִּבְנֶה־לִּי בַּיִת לְשֹׁכְתִי:

11. רש"י שמואל ב פרק ז פסוק ד

(ד) ויהי בלילה ההוא - אמר רבי חנינא בר פפא אמר לו הקדוש ברוך הוא לנתן האדם הזה שאני משלחך אצלו מהיר הוא שמא ישכור פועלים ונמצאתי מפסידו מהר ואמור לו לא אתה תבנה הבית.

12. שמן הטוב שם

ובמדרש (ב"ר נו, ח) א"ר יצחק בשעה שבקש אברהם לעקוד יצחק בנו אמר לו אבא בחור אני וחששני שמא יודעזע גופי מפחדה של סכין ואצערך ושמא אפסל בשחיטה ולא תעלה לך לקרבן אלא כפתני יפה יפה מיד ויעקד את יצחק עכ"ל והדברים מפליאים דכעת יצחק מוכן בכל לבו להיות קרבן אבל מכיר את תכונת האדם בשעה שמגיע הסכין לצוארו וחושש שמא לא תעלה לו לקרבן כשר ומבקש להעקד. זהו נקודת מסירות נפלאה דאינו מסתפק במה שהוא עכשיו מוכן למלאות רצון השם אלא רואה את הנולד למחר ומזיין את עצמו כעת לעמדו בנסיון יותר גדול לאחר זמן, וזהו מלת עקדת יצחק. וכל מי שבשם ישראל יכונה מתרגש ביום איום ונורא של יום הדין הזה ועומד כל היום בתפלה ובאימת וחרדת הדין אבל אם עיניו בראשו יודע שלאחר הימים הנוראים האלה יחזור אם לא לכסלו לגמרי לכה"פ להרגלו וע"כ הוא עושה מה שהוא כדי להבטיח ולעקוד את עצמו כעת שלא יודעזע כשיבוא לנסיון ואומר לעצמו כעת כפתני יפה יפה, ולכן אפרו של יצחק צבור על המזבח דלאחר העקדה נתהפך לאיש אחר והיצחק שירד מהמזבח אינו אותו יצחק שעלה. ולכן כתבו תולדות יצחק בן אברהם, אברהם הוליד את יצחק דשני יצחק הם יצחק שקודם עקידה ויצחק שלאחר עקידה. והכל מתבטא בשני מילים אלו עקדת יצחק, ואותו הדבר נאמר על אברהם דכתיב ויהי ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וכו' דהיינו אף ביום השלישי הלך באותו הזריוות שהתחיל בה בשעה שנאמר וישכם אברהם בבקר.

13. בראשית פרשת בראשית פרק ג פסוק כ - כא

(כ) וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הֵיְתָה אִם־קָלִי־יָי: (כא) וַיַּעַשׂ יְקֹוֹק אֱלֹהִים לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ קַתְנוֹת עוֹר וַיִּלְבָּשֵׁם:

בראשית רבה (וילנא) פרשת בראשית פרשה כ סימן יב

ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם בתורתו של ר"מ מצאו כתוב כתנות אור